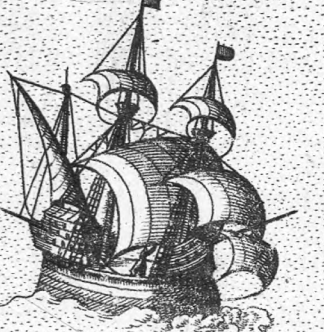
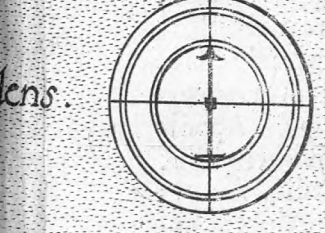

NATOLIAM
*moderni dicunt eam partem quam
Asiam minorem appellauere veteres.*

TURCIA
TURCICIVE
IMPERII seu
*Soly manorum regni
pleraque pars, nunc re-
cens summa fide ac in-
dustria elucidrata*

Scala miliarum Italicorum.

NATOLIA, SEV IMPERIVM TVRCICVM, CONTINENS Asiaticam Græciam, Cherfonesum quondam dictam.

Facta sunt tempore Vespasiani Imperatoris, & D. Apostoli Pauli, quo ultra 36. ciuitates non reperiebantur, ceteris aut bello aut terramotu absumptis. Earum præcipua fuere Patara, Pinara, Xanthus, Myrrha, Olympus, Thonba. Agrum habet frumenti feracem, vnde rutilans Lycia à Virgilio dicta, quòd ad maturitatē perducta arista rutilare videatur. Amnes habet nobiliores Xanthum aliàs Sirbim dictū, ex Cadmo monte, Limyram ex Maficyto, Calbim ex Gaga monte profluentes, marique Lycio sese miscētes. Montem autem præter iam dictos Chimeram, igni-vomum perinde vt Aetna Siciliae mons, cuius flamma teste Plinio affusa aqua excitatur, sceno autem extinguitur. Tauri montis iugum est, cuius hoc loco initium sumunt colles: in eius cacumine leones habitabant: in medio autem propter lata pascua capreae, & in radicibus serpentes. Vnde Poëtarum figmenta monstrū narrant flamas euomens, capite & pectore Leonino, Caprino ventre, & cauda Draconis, ad quod tollendum missus fuerat Bellerophon. In hac iuxta Rhodiopolim urbem salubres extant thermæ. Terminatur autem ab Occasu & Septentrione regione quæ propriè Asia dicitur, ab Ortu Pamphylia, à Meridie mari proprio. Proxima est Pamphylia à Mopso rege Mopsopia aliquando vocata & Messopia. Eius nulli populi celebrantur indigenæ. In ipsa autem Ptolemæus has adsignat regiunculas. Corbaliā, quæ etiam Lyciæ partem occupat, Phrygiā quam maiorem nonnulli dicunt, in parte Septentrionali & Occidentali Pisidiā, deinde versus exorientem Solem. Nostræ autem ætatis homines postquam Turcarum tyrānidi subiecta est, binas eius dynastias seu præfecturas faciunt: partem eius quæ Pisidiæ, Isauriæque & Cappadociæ finitima est, Caramaniā vocantes, à Caramāno, vno ex septem Turciæ primoribus, ab Othomannis expulso, ea etiā Cappadociæ portiunculam complectitur. Littorea autem Pamphylia nunc Scandolora appellatur, à loco seu arce quadam maritima eiusdem nominis olim Coracesia dicta. Vrbes quondam habuit celebriores Olbiam, modò dirutam, Ataliam, nunc præposita litera Sataliam, quæ & Philadelphia aliquando vocata, sedes Boglerbeg seu Sangeazi Scandoloræ & emporiū mercaturæ frequens. Seleucia nunc Carazafar appellatur. Antiochia diuersa ab ea quæ in Lydia extat, & altera etiam in Syria posita. Perga Pauli Apostoli concionibus olim beata. Est & Aspandus & Phaelis montana ciuitas, pyratum quondam perfugium. Regio est vinetorū & olearū fertilitate nulli postponenda, pascuis insuper fecundissima, arborem etiam ferens Storacem laudatam gummi, quamuis & deserta habeat sua arenis molesta. Amnes eius nobiliores sunt Cataractus, Caystrus, nunc Caulari dictus. Eurymedon hodie Lysis appellatur. Melas fluuius Pamphylia à Cilicia separat, iuxta Aspondum urbem, stagnum seu lacum est salem vniuersæ regioni copiosum præbens. Regio omnis Tauro monte premitur, cuius hic iuga famatiora, Sardomissus, Climax & Celenorum tumulus vocatur. Eius limites sunt ab Occasu Lyciæ ac Asia, à Septentrione Galatia, ab Ortu Ciliciæ & Cappadocia, à Meridie Pamphylum mare. Sequitur itaque vt de Cilicia agamus, sic dicta à Cilice Agenoris filio, cum Hippachei prius dicerentur. Hac ætate Turcomania & Finichia appellatur; nec non Caramania eius aliqua portio, sicut & Pamphylia vicina pars. Eam Strabo in Campestrem planā seu fertilem, & in Trachoam seu asperam & motānam diuisit. Sunt autem eius post Pamphylia vsque ad Ortū hæ regiones secundum Ptolemæum, Leonitis, Trachæa, Citida, Lalassida, à Cestro vsque ad Orimagdum fluuium. Hinc Charaucia ad Calydnium flu. Lamotidis deinde ad Lamium flu. postea Lacanitidis ad Sarum flu. mediam hanc Cydnus flu. irrigat. Deinde est Brythica. Postremò est ad finem vsque regionis Ciliciæ propriè dicta, per quam Pyramus fluuius ex Tauro in mare Cyprium descendit. Metropolis prouinciæ est Tarsus, quam hodiè vocant Tarassam, eam intersecat Cydnus amnis, D. Pauli Apostoli patria. Sardanapali (vti nonnulli tradunt historici) opus, qui hanc & Anchaliā vna die condidisse fertur. Longè ante Christum natum fuere Tarsenses Philosophiæ adeò studiosi, vt Athenienses & Alexandrinos superarent. Sunt & aliæ vrbes, Sebasta, Celeris nunc Palopolis, Selinuntis à morte Traiani Traianopolis vocata, & Satalia in ora Ciliciæ: vnde nunc sinus nobilissimus nomen habet, olim ab Isso ciuitate Issicus dictus, quam hodiè Iaiassam appellant, aliquando & Nicopolis ab euentu nuncupata, quòd Alexander Macedo ibidem potentissimum Persarum regem vicerit: his omnibus addam Corycum urbem, nunc Curch vocatam, à qua Corycus specus, antrum Nympharum, & Typhonis gigantis tumulus, à Mela & alijs nobilitantur. Vbi montibus caret regio fecundissima est, omniumque rerum ferax, vini, frumenti, fructuum arboreorum, cotonis, croci & aliarum, sylvarumque Cedris frequentes. Fluuij sunt Orimagdus nunc Sequin. Calydnus modò Salefius. Lamius qui & Latinus. Cydnus, Sarus iam Adana, & Pyramus nunc Mamistra appellatus. Cingitur autem ferè vniuersa Tauro monte, quem Turci Barbarique Cortheftan vocant, eius iugum quod Tarso imminet Aphefantus mōs dicitur. Persei & Medusæ fabulis notus. Amethystum gemmam sed haud nobilem gignit. In fine autem regionis Amanus mons dicitur, vbi angustia eius

pylæ seu portæ Amanicæ dictæ Ciliciam à Comagena Syria dirimūt. Terminatur autem Cilicia ab Occasu Pamphylia, à Septentrione Cappadocia & minore Armenia, ab Ortu Ammano mōte, à Meridie mari Illico seu Cilicio & Cyprio proxima; nunc est minor Armenia, quæ quod extra Cherfonesum magnam Græciā sita sit, & chartæ angustia nō ferat, in alium differenda locum est. Et assumenda reliquæ, quarum quæ huic vicinior est, Cappadocia dicitur à Cappadoce eiusdem regionis fluuiò, olim Leucosyria dicta: nunc autem regnum Trapezundæ vel Genechi vocatur. Populos habuit Cyslios, Leucosyrios & Cataonios. Diuidit eam Ptolemæus in Pontū Gallaticum, Pontum Polemoniacum, & Pontum Cappadocum. Præturas insuper Comanensiam & Sargaurasenam, præfecturas item Gardaucrotam, Ciliciæ, Lycaoniā, Antiochianā, & Tyānidis. Continet & Temyssiram terram planam iuxta Thermodonton & Irim fluuios, Amazonum fœminarum sedem. Hodie in ea collocantur Suas, Pegiam, & Amasia regna. quibus additur & modò dictū Trapezundæ seu Genech regnū, quanquam id potius in Colchide situm sit. Eius Metropolis olim fuit Mazaca, postmodum à Tyberio Cæsare Cæsarea dicta, cuius nominis in Palestina & Mauritania aliæ quoque extat. Eupatoria quæ & Amasia, & tandem à Pompeio magno Magnopolis dicta est, sedes nunc Sangeaci seu Baschæ eius regni. Polemonia modò Variza nominatur. Sebasta autem nunc Suas nomen habet, quemadmodum & vicina illi regio. Cerassus autem maritima eius ciuitas, vnde Lucullus Romanus primum cerasorum fructum in Europam attulisse fertur. Trapezus autem hodiè huius prouinciæ Metropolis, Colchidis vrbs est. Est verò Cappadocia æger partim eximie fertilis, idque maximè qua Galatiæ vicinior est: vbi vini, frumenti, fructuumque omnis generis abunde profert, nec minaris destituitur argenti, ferri, cupri, aluminis, salis gemmæ, crysalli: partim verò, vbi scilicet Armeniæ minori propinquior est, post Argeum montem iuxta Mazacam seu Cæsaream urbem, mira est sterilis & loca (vt Strabonis vtar verbis) inculta, quanquam campestria, arenosa enim sunt & petrosa, paululum verò progrediēti campi sunt igne exusti, & solum incensum per multa stadia, quapropter necessaria è longinquo afferunt. Et quod etiam abundè periculosum videatur, non longè abest periculi materia: Nam cum tota ferè Cappadocia lignis careat, Argeus tamen circumcirca syluam habet, vnde lignatio propinqua, sed loca syluæ subiecta ignes habent. Sunt etiam gelidis aquis plena, quanquam nec ignis nec aquæ in summum extat, quapropter maxima ex parte herbida sunt. Quibusdam in locis solum palustre est, & per noctem ex eo flammæ conlurgunt, rei itaque gnari cautè lignantur, sed multis periculū est, præsertim pecori in obicuras ignis fossas incidenti. Fluuij huius prouinciæ sunt Iris nunc Lirio, & Hali modò Caselmach vocatus. Thermodon nunc Pormon dicitur. Arcas, Cissa, Apfobrus & Melas, cui iam Cassel nomen est. Montes sunt Argeus, Antitaurus & Scordiscus. Limites habet ab Occasu Galatiā, à Meridie Ciliciā, ab Ortu Armeniam minorem, & supernè etiam maiorem, à Septentrione Pontum Euxinum. Restat nunc Galatia à Galatis, seu Gallis Europæ populis sic dicta, qui Brenno Duce Græciam, Europæam diripiebant, ab Antiocho Sotero, partim cæsi, residui à Bithyniæ rege in auxilium vocati, partem regni obtinuerunt, ac Gallo-græci dicti sunt. Eius gentes celebriores fuere Trocmi, Tolistokogij, eius Occidentalia habitantes Tectosagal Orientalia & Mediterranea, Proserleminitæ & Byzeni Meridionalia. Diuiditur in regiones seu prouincias has: Prima est ad littus Ponti Paphlagonia, deinde Isauria montanis Pamphylia & Asia minoris cōfinis. Eam Lycaonia versus Ortum sequitur. Pisidiā partem supra Pamphylia complectitur. Ciuitates habet Germanopolim, quæ modò Ginopoli vocatur, sedes Baschæ seu Sangeazi huius prouinciæ, Synopam regni Mithridatis olim caput, & eiusdem natale solum, gymnasio aliquando clara, & Cynicis Philosophis, & rubrica Synopica famata. Ancyra nunc Anguria dicitur. Laodicea vna ex septē Ecclesijs Asiæ præcipuis, Appollonia, Antiochia, Pisidiæ quæ nūc Sibus appellatur, & innumeræ aliæ. Regio vini, frumenti, pabuli, fructuum omnis generis fertilis. Amnes habet Zaliscum qui nunc Bilis, Alyim, Varec & Alabrum. Montes autem Oligam, Dindymum, Cætenorū iugum & Sandaracurgum metallis foetum. Terminatur autem ab Occasu Bithyniæ & parte Asiæ propriè, à Meridie Pamphylia, ab Ortu Cappadocia, à Septentrione Euxino Ponto. Sunt autem omnes iam enumeratæ Prouinciæ à gradu longitudinis 55. vbi Hellepontus est vsque ad 75. vbi mediū minoris Armeniæ, à principio autem climatis quinti, quod est per Rhodum, vsque ad finem septimi, quod est per medium Pontum Euxinum, variaturque diei artificialis prolixitas hora vna, ab earum scilicet Australissimus: vt pote Lyciæ, Pamphylia & Ciliciæ littoralibus sub vndecimo parallelo existētibus, ac proinde æstiuam diem horarū 14½ habentibus. Vsque ad Borealissimas nimirum Paphlagoniæ aut Cappadociæ, sub parallelo decimo quinto diem eandem horarum 15½ habentibus.

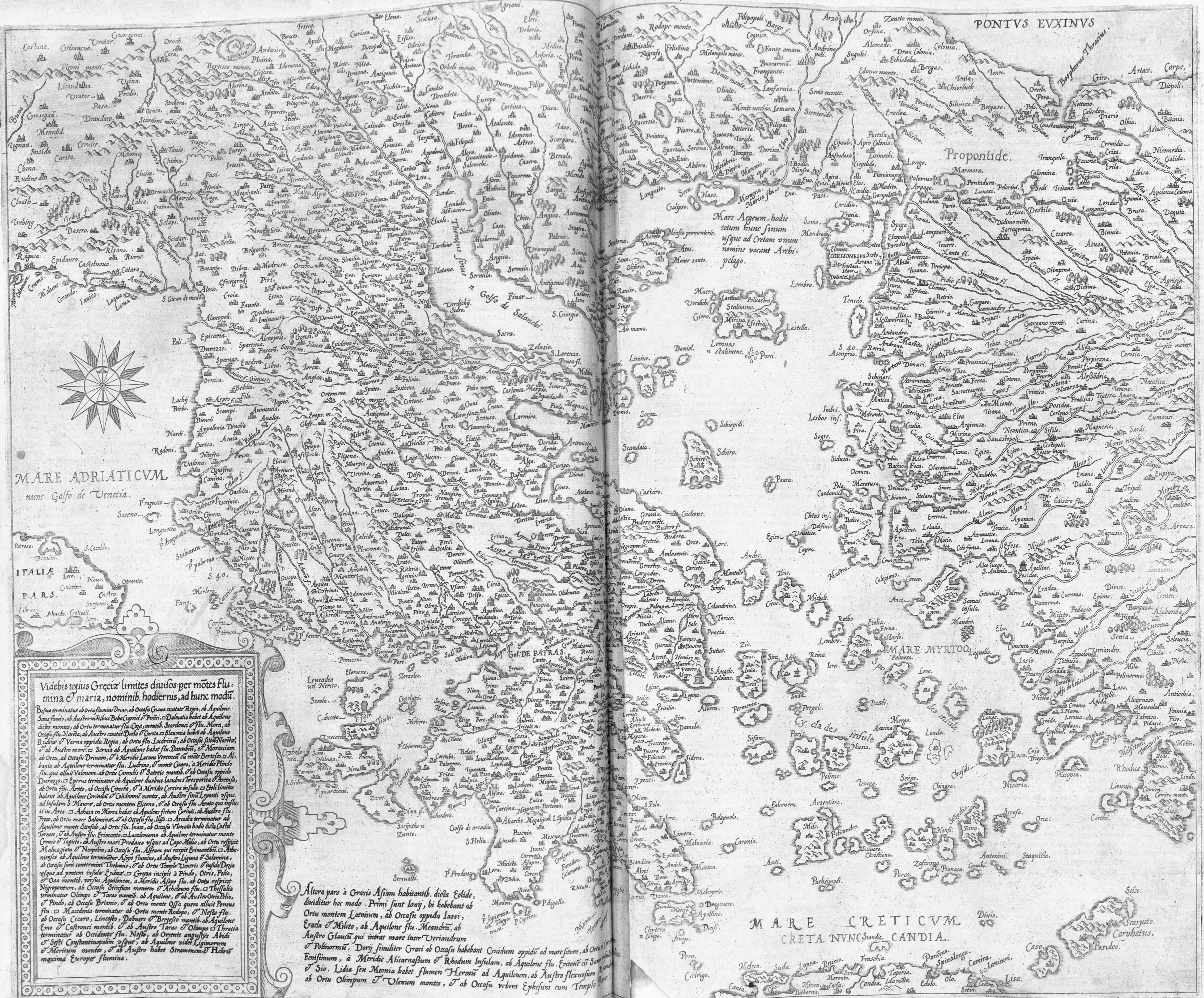
GRÆCIA.

Græcorum gentem ante Troianum bellum paucis aut penè nullis auctoribus eodem nomine aut cognitos aut celebratos extitisse reperimus: sed ut quibus eorum populus potentior euaserat superioribus seculis, ita toti etiam regioni & nomen & leges dedisse, vel inde colligi potest, quòd toties mutato nomine, nunc ab his, nunc ab illis particularibus eius populis appellatione mutuata sit. Siquidè constat Abraham temporibus Argiuorum & Atheniensium nomine totam eam gentè intelligi solitam: ætate verò Nini Belis Assyriorum regis, Sicyoniorum nomen apud hos vniuersale fuit. Verùm ne nos hisce nimium immoremur, compendio generaliora, notissimaq; huius nationis nomina saltem recensebimus. Achiui itaque ac Ionij ab Achæo Ionoque filijs Xuthi primùm dicti creduntur. Hellenes ab Hellene eorum rege Deucalionis filio, vel ut alijs placet, ab Hellech gigante ex Iapetis posteritate oriundo. Dorij à Dorio Hellenis filio sic appellati traduntur. Argiui ab Argos metropolitana vrbe, seu vt alij dicunt, ab Argo Apride & Niobes filio. Nonnullis autem ab Argo Phoronei nepote sic dicti traduntur. Danaës à Danaë eorum rege Libya oriundo Bætis & Antinoës filio Egypti fratre. Myrmidones sic dicti, non vt fabula habet, quòd ex formicis in homines mutati sunt: sed quòd formicarum more in subterraneis antris specubusque habitarent. Hos postmodum Phtiotès & Eginetes dictos constat. Pelasgij à Pelasgo rege, qui turguriola agrestia, quibus ab imbris, frigore alijsque aëris iniurijs, sese tutarentur, primus eos ædificare docuisse dictus est, ac ad ciuiliorem viuendi ritum instruxisse. Dolopes Thessaliæ populus olim dictus, qui quidem etiam soli primùm Græci dicti sunt: idque vel ab eorum Rege Græco, vel ab eiusdem nominis in ea oppido, atque id vocabulum post tot tantisque imperij, ac rerum penè omnium mutationes ad hanc vsque ætatem tuetur. Eius autem populi veteres, qui fuerunt, partim ex iam dictis liquet nominibus, partim etiam ex sequentibus elucescet. Opus siquidem impendio magnum exigat is labor, quo priuatos huius tam ampli vastiq; olim imperij populos quis enarrare conetur. Nos verò compendij gratia vniuersam Græciam sic trademus, vt in Europæam ac Asiaticam eam fecimus. Europæam autem denuò in interiorem & exteriorem distinguiamus. Interioris nomine comprehendentes quicquid in Peloponneso seu Peninsula illa continetur, quam Moream hodie vocant. Exterioris autem omne id quod reliquæ Græciæ inter duo maria Adriaticum & Ægeum versus Septentrionem excurrit. Ex qua plaga nostræ qualiscunque descriptionis initium facientes, Europæam, Græciam, seu dum maiores eius prouincias rursus in quinque distinguimus regiones, Thraciam, Macedoniam, Epirum, Achaïam, & Peloponnesum singulas harum deinceps in minores suas regiunculas distributuri. At quoniam pagina versâ tabella quædam singularum penè partium terminos limitesque præscribit, nos ab illis abstinēbimus, Achaïa Epiroque exceptis, quæ ibi omiſsa sunt. Thracia itaque quæ olim Sythion, nunc autem à Barbaris Romania Romeliæque iappellatur, olim quidem sub Græciæ nomine minimè comprehensa. Postmodum tamen Græcorum imperium subiit, cuius ipsa etiam an vastigium euecta, sedem continuit Bizantij, quæ deinceps à Constantino Constantinopolis dicta est, ciuitas ad Bosphorum Thracium sita, qua Propontidi committitur, à Christiani nominis infensissimo hoste Turcarum Imperatore Mahometo eius nominis secundo, circiter annum Salutis quadringentesimum quinquagesimum tertium supra millesimum expugnata, hodie eorundem Tyrannorum domicilium & aula est, nec minus emporio mercatuque celebris. Est & Solombria, quam Selince nunc vocant, portus & emporium frequens in Thracia. Eius insuper ciuitas est Appollonia, aliquando Anthium, nunc autem Sixopolis dicta, à qua haud procul aquarum medicatarum thermæ extant. Cipſale autem nunc Chapsilan aluminis optimi minæris abundat. Est Thracia quidem regio nec Cælo nec solo satis fœcunda temperataque, frigida, & eorum quæ feruntur, malignè admodum patiens, vnde & nomen apud Græcos sortita videtur, quæ illis dicta: quasi asperam dicerent, teste enim Pomponio, rarè vsquam pomiferam arborem, vitem frequentius tolerat, sed nec eius quidem fructus maturat ac mitigat, nisi vbi frigora obiectu frondium cultores arcuere. Ora tamen maritima mellis ceræque abundans est, nec minus reliquæ valles perpetuò annium fluuiorumque defluxu rigatæ, pratis pascuisque fœcundæ sunt. Populi à scriptoribus in hoc tractu celebrati, hi sequentes ferè sunt: Bessi, Odones, Odrysi, Bryges, qui pontem transgressi in Asia minori confidentes, Phrygij dicti sunt, Deuthelethæ, Coralij, Peonij, Selethices, Chalybites ferri minæris insistentes. Adhæret etiã Thraciæ iuxta Helleſpontû Chersonesus, in qua est vrbs Calipolis, & Sestus amore Heronis & Leandri clara. Amnes autè nobiliores sunt Strimon, Nessus, Sagaceus, Helleſpontus, in sinum Edonicum seu Strimonium exonerantes, Stenos, Ismaar vndas habens vsque adeò gelidas, vt lignum aut aliud quiduis sibi immerſum, confestim in lapidem conuertat. Hebrus nunc Murize dictus, auri granulis onustus, ex Combromôte in Ægeum mare præcipitatur. Eagrus seu Agriana cum Thearo confunduntur Hebro. Scaphidus & Melanus supra Chersonesum Thraciæ Ægeo mari miscentur. Bathen & Athira vterque ex Hemo monte erumpens, in Propontidem præcipitatur. Arzus ex Edonio monte Eracleum vrberem præterlapsus, eidem Propontidi sese committit, nunc Lorginus nuncupatur. Liffus Herodoto celebratus fluuius, potando exhaustus ab exercitu Xercis. Montes autem famorodoto celebratus fluuius, potando exhaustus ab exercitu Xercis. Montes autem famo-

Perrhobij ob latrocinia vagabûdi, Orestæ, Edones, Tulantij, Helymioti, Amphraxites, Chalcidij, Albani, Almopi, Orbelij, Eordæi, Aestrai, Iori, Sinticæ, Odomantici, Dessaretij, Pelagonij, Bisaltij, Mygdonij, Parthiæ. Prouinciæ verò seu regiones in ea particulares hæc habentur, Thessalia à Thessalo rege Hemonis filio, à quo prius Emonia dicebatur, cum antea Pyrrhea à Pyrrha Deucalionis vxore denominaretur, & ab eius filio Myrmidonia, quòd formicarum more in terræ cauernis habitarent. Phtiotia à Phtio Thessali filio etiã appellata: sola autè ab Homero sub Græciæ nomine celebrata, quæ admodum & Helladis nomen sola sibi vindicare solita est. Pieria post hanc & Peonia, quæ Axio fluuiio interluantur. deinceps est Magnesia à Magnetis lapide, aliàs Heracleo & Siderite dicto, quòd in ea regione frequenter effodi solet. Albania, Pelasgia, Pharsalia, quæ & Aematia, quo ferè loco conseruere manus Pompeius & Iulius Cæsar, ob idque Lucano satis decantata. Esthiotis Thessaliæ pars est, ciuitatibus olim plurimis culta, quæ hac ætate quemadmodum & pleræque aliæ reliquæ Græciæ, vel Turcarum tyrannide penitus excisæ dirutæque sunt, vel nihil haud parû admodum vetustæ gloriæ, splendorisque retinuerunt. In Thessalia ad Aliacmon fluuium sita legitur Europa vrbs, quam Europus Macedonis filius extruxisse fertur, estque verisimilius vel ab hac ipsa, vel ab eius conditore Europam habitatis totius partem tertiam nomenclaturam suam adeptam, quam ab Agenoris filia, quam Iupiter raptam, in Asiam transtulisse dicitur. Est & in ea Thessalonica toti regioni nomen suum communicans, hodie Salonica vocatur, Metropolis Philippenſium, duabus ad se missis Diui Pauli Apostoli Epistolis clara, priore ex Athenis, posteriore verò ex Laodicea datis. Axio fluuiio loco eo quo Erigonon amnem recipit, propinqua est. Pella vrbs nunc Ieuiza, regia olim Philippi & Alexandri Regum sedes. Philippæ Alexandri Magni patria, & locus natalis, ex ea misit D. Paulus Apostolus secundum ad Corinthios Epistolâ, hodie Philippopolis dicitur. Edessa, Larissa, nunc Larza, Thesæ Phtotiæ, Thesæ Beotiæ, nunc Zeiton vocatur, vnde sinus Malaicus, seu Thebaicus Golfo de Zaiou appellatur. Heraclea nunc Bunina, morte Herculis clara, qui ibidè seipsum cremasse traditur, dolore concitus ex infecto veneno camisia, quam illi vxor Zelotyra miserat. Albania, Dyrrachium habet antiquum oppidum, olim Epidaurus nunc Duraz o dictum. Velonam quoque habet & Appolloniam Gymnasium suo nobilem & studio Augusti Cæsaris, qui Græcas ibidem didicit literas. Scopia insignis ciuitas, tridui itinere à Thessalonica vrbe distat. Colitur autem vtraque hominum triplici genere, Turcis, Iudæis, & Christianis, prioribus tamen præualeſcentibus. Est autem pars totius propemodum Græciæ fertilissima Thessalia, eorumque delitiæ vallis laudata, celebrataque tum Plinio tum Eliano & Luiuio, alijsque authoribus, tempe vocant: Estque vallis inter duos eminentissimos montes Olympum & Ossam, procurrens longitudine quadraginta stadiorum, latitudine autem vix vnus carpenti capax, ita amœna deliciarumque omnium plena, vt inde vocabulû id emanarit, locum aliquem insigniter amœnum fertilemque dicturis, tempe dicunt. Est & Macedonicum venenum authoribus multis nominatum, ex fonte profluens Sueistylge, cuius tanta fertur esse virulentia, vt non ære, non ferro, non testa cõtineatur, nec aliter ferri nisi equina vngula potest. Flumina Macedoniæ nobiliora sunt Axius, nunc Vardary vocatus, ex Scardomôte procurrens, in Thermaicû sinum fertur iuxta Thessaloniam. Haliacmon olim Carmemor, nunc Letecas, Thessaliæ à reliqua dirimit Macedonia. Horû prior potus à pecoribus ea alba efficit, posterior autè nigra, vt author est Plinius lib. 31. cap. 2. Erigonum nunc Vistritius in Axium exonerat. Strimon in Edonicum sinum influit. Cedonus in Thermaicum sinum funditur, quemadmodum & Alota, & Epidanus, & Titareſus ex montibus Camelæis & Satreis profluens. Sperchius nunc Agriomelus ex Otri. Peneus autem ex Penido monte per Phtiotum & Estiotum sedes, & per Thessalorum tempe labitur, & prope Thermopylas in sinum Maliocum, nunc Zeiton dictû degurgitant, in quem etiam se recipiunt Cossus, Mela & Briarius ex Otri & Eroe montibus perlapsi. Est Macedonia vniuersa montium iugis cacuminibusque perspicua, eius autem pars quæ Thessalia appellatur, vndique ferè montibus theatri modo inflexis cincta est. Ex his verò omnibus duodecim cæteris famosiores sunt, ac nobilitatis palmam facile fert Olympus Thessaliæ mons, plures alibi habens sibi cognomines montes. In hoc verò Iphitus Praxonidis filius ludos instituit Olympicos dictos, singulo quinquennio celebrandos, à quibus Græci annos suos computabant per Olympiades, quorum initium fuit Eusebio teste Anno mundi 4420. tempore quo Ioathan regnabat apud Iudæos. Mons est ita in immensum arduus, vt verticem vltra nubes attollat, extra omnem aëris tempestatem, iniuriamque tam venti quam pluuiarum, quare quod fabulo eius in summitate eiusdem inscribitur, illæsum manet. Barbari hodie Lasciam vocant montem. Huic alter mons Ossa coniunctus aliquando fuit, vt Strabo auctor est. Deinceps verò terræ motu scissi sunt. Ctarius mons, hodie Demoniquizus appellatur. Sequuntur deinceps, Bertescus, Bermius, Bercetesius, & Pindus nunc Mezzonus dictus, Callidromus autè, Corax, Othrijs, & Oëtha, coniuncti quoque & quasi vnus sunt, sed diuersis locis diuersa nomina indita sunt. Horû posterior à Thermopolis ad sinum Ambracium extenditur. is locus olim muro clausus extitit, tanquam totius Græciæ propugnaculum & porta, qua Barbaræ gentes aditu intercluderetur. Nouissimus autem est Pelius mons, bello gigantum contra deos nobilis, nec non & nuptijs Pelei & Tetidos, quibus omnes Græciæ Heroës interfuerunt. His additur Athos mons, nunc Sanctus mons nuncupatus, tantæ eminentiæ, vt vmbra ad Lemnon vsque infusam, spacio scilicet trecentorum stadiorum porrigere dicatur, & quicquid in vertice eius arenæ inscribitur, perinde vt in Olympo, nulla iniuria aëris obliteratur. Reliqui verò quasi innumerî his inferiores eorumque portiones sunt & iuga humiliora, vti sunt môtes Brionci, Camuli, Candauli, Satrei môtes, item Eroe, Ainaus, Scardonius, Dabura, Descritus, Triensius, Linceſtus, Lihocetus, Palena, Orbelus, Diferus, Locrus, Laras, Comminus, & similes alij, quos prolixitatis vitandæ gratia præterimus. Horum plerique syluis opaci sunt, maximè verò ij qui per Thessaloniam tempe vagantur, vtrinque Regionem sunt sanè non infelices, præter cætera auri etiam & argenti venas habentes, celebres siquidè est haud procul Philippopoli distas auri minæra. Et ipsæ Thermopylæ, à medicatis aquis nomen habent. Atque hæc de Macedonia dixisse sufficiat. Huic iuxta Occasum & Meridiem iuncta est Epirus, olim quidem à Molossis populis Molossus dicta, vel potius à Molosso Pyrrhi filio eorum rege, deinceps etiam Oricia & Dodona, tandem Epirus, quod vocabulum incolarum lingua terram firmâ denotat & solidam, hodie ab Albanis Asiaticis populis, vti nonnullis placere video, Albania nuncupatur.

Populos

PONTVS EVXINVS

Propontide.

Mare Aegeum, hodie totum hunc sinum usque ad Cretam vniuersum nomine vocant Archipelago.

MARE ADRIATICVM
nunc Golfo de Venetia.

ITALIAE
PARS.

Videbis totius Graeciae limites diuisos per montes flumina & maria, nominibus hodiernis, ad hunc modum.

Boeotia terminatur ab Oryctia flumine, ab Aquilone Sinus Sinus ab Austro montibus Beroe Capri & Princi. Dalmatia habet ab Aquilone dictos montes, ab Ortu terminatur fl. Cera, montibus Scaronis & fl. Mora, ab Occasu fl. Naris, ab Austro cunctis Doris & Corin. Sclavonia habet ab Aquilone Raderi & Varna oppida Regia, ab Ortu fl. Ludrinis, ab Occasu fl. Naris, & ab Austro mare. Serbia ab Aquilone habet fl. Danubium, & Morauiam ab Ortu, ab Occasu Drinam, & a Meridie Lacum Veronicum cuius modum Bertisio. Albania ab Aquilone terminatur fl. Ludrinis, & a Meridie Pindo fl. qui ab Occasu Durazzo. Epirus terminatur ab Aquilone duobus lacubus Irespercia & Artyssa, ab Ortu fl. Arato, ab Occasu Cera, & a Meridie Corcora insula. Creta habet ab Aquilone Corcora & Calchoni montes, ab Austro fl. Lyantia vsque ad Insulam S. Mavro, ab Ortu montem Elima, & ab Occasu fl. Arato qui insulae sit in Arto. Achaia in Moria habet ab Aquilone sinum Corin, ab Austro fl. Paeo, ab Ortu mare Salaminis, & ab Occasu fl. Ilio. Argida terminatur ab Aquilone monte Sisypho, ab Ortu fl. Ileo, ab Occasu Vionata hodie dicta Castil Torone, & ab Austro fl. Ermanio. Laconia ab Aquilone terminatur monte Ceruo & Tagito, ab Austro mare Proclano vsque ad Capo Mitho, ab Ortu respicit Mithoniam & Neopola, ab Occasu fl. Alpheum qui respicit Ermanthiam. Achaia terminatur ab Aquilone terminatur Alope sinum, ab Austro Laguna & Salamina, ab Occasu sunt continetur Thebas, & ab Ortu Tempus Onuris & Insula Doris vsque ad pontem insulae Euboeae. Graecia incipit a Pindo, Otris, Pello, & Osa montibus, versus Aquilone, a Meridie Alope fl. ab Ortu respicit Nigropontem, ab Occasu Strigium montem & Acheloum fl. Thessalia terminatur Olimpo & Taurus montibus, ab Aquilone, & ab Austro Otris Pello, & Pindo, ab Occasu Britanio, & ab Ortu monte Ossa quem alius Peneus fl. Macedonia terminatur ab Ortu monte Rodopo, & Nesso fl. ab Occasu Citaro, Lincio, Daburo & Berisio montibus, ab Aquilone Eno & Cefironis montibus, & ab Austro Taurus & Olimpo & Thracia terminatur ab Occidente fl. Nesso, ab Oriente angustissimus Achaia & Sisti Constantino fl. vsque, ab Aquilone videtur Ligimurum & Meritum montes, & ab Austro habet Stramonium & Helvum maxima Europae flumina.

Altera pars in Graecia Asiae habitantibus, dicta Eolide, diuiditur hoc modo. Primi sunt longi, qui habebant ab Ortu montem Latium, ab Occasu oppida Lassi, Erata & Miletus, ab Aquilone fl. Meandrus, ab Austro Glauca, qui intrat mare inter Veriantrum & Polonormis, Dorij similitur Graeci ab Occasu habebant Cnidum oppidum ad mare situm, ab Ortu in Emissum, & Meridie Alicarnassum & Rhodum Insulam, ab Aquilone fl. Eritone cuius Sinus Meandrus, & Sio. Lidia seu Meonia habet flumen Hermum ad Aquilone, ab Austro flexuosum Meandrum ab Ortu Olimpum & Olenum montes, & ab Occasu urbem Ephesum cuius Tempus

MARE CRETICVM
CRETA NVNCIANDIA.